

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U S P L I T U
Split, Gundulićeva 29a

BROJ: S-DO-268/2020
Split, 7. listopada 2021.
DJ/GŽ

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

S P L I T
Na broj: St-520/2019

Stečajni dužnik: Stečajna masa iza DEVET d.o.o., OIB: 15280966444
Split, Matice Hrvatske 10

Razlučni vjerovnik: Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, OIB: 18683136487,
zastupano po Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu

Ž A L B A
protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu
broj St-520/2019 od 29. rujna 2021.

Pobijanim rješenjem Trgovački sud u Splitu odredio je namirenje troškova unovčenja ostvarenog prodajom nekretnine označene kao čest. zem. 4719/2 za k.o. Split u suvlasničkom dijelu od 73/942 dijela (E-4) i u dijelu od 91/942 dijela (E-5) cjeline iste odnosno namirenje tražbine razlučnog vjerovnika.

Protiv navedenog rješenja u dijelu II. 1.), III. 1.) i IV. a) razlučni vjerovnik izjavljuje ovu žalbu iz razloga predviđenih odredbom članka 353. stavak 1. i 3. Zakona o parničnom postupku pobijajući predmetno rješenje zbog apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 11. i pogrešne primjene materijalnog prava iz članka 356. istog Zakona u vezi odredbe članka 10. Stečajnog zakona.

Prije svega razlučni vjerovnik ukazuje kako je pobijano rješenje u skladu s dosadašnjim pravnim stavom drugostupanjskog suda, osobito sa pravnim shvaćanjem usvojenim na 5. Sjednici sudaca i sudskih savjetnika svih sudskih odjela Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 19. lipnja 2008.

Unatoč tome razlučni vjerovnik smatra kako namirenje neizravnih troškova unovčenja predmeta razlučnog prava predstavlja nerazmjerni teret koji snosi razlučni vjerovnik činjenicom da je nekretnina unovčena u stečajnom postupku, a ne u ovršnom postupku.

Glava V. Stečajnog zakona (Upravljanje stečajnom masom i unovčenje stečajne mase) u dijelu točke 4. (Unovčenje predmeta na kojima postoji razlučno

pravo) u odredbi članka 248. propisuje namirenje razlučnih vjerovnika koji iz postignutog iznosa ostvarenog prodajom trpe namirenje troškova unovčenja iz članka 254. Stečajnog zakona.

U ovom dijelu sporni su troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava i to oni koje sud u pobijanom rješenju navodi kao neizravne prihvaćajući pojam ustaljene sudske prakse (opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase).

Razlučni vjerovnik smatra kako opći troškovi nastali s unovčenjem predmeta razlučnog prava (neizravni troškovi) ipak moraju biti dostatno obrazloženi na način da je sasvim jasno da oni nastaju u vezi unovčenja i da bi se radi toga imali namiriti iz ostvarenog iznosa kupovnine.

U konkretnom slučaju nije jasno u kakvoj su vezi knjigovodstvene usluge sa predmetom prodaje pri čemu se ne isključuje mogućnost da bi veza postojala. Primjera radi, za predmet prodaje trebalo je knjižiti račune koji terete ovu nekretninu odnosno njen poseban dio pa su tako nastali troškovi u vezi s predmetom prodaje. Jednako tako ili radi toga morao je biti vođen račun pa su i ti troškovi u vezi predmeta prodaje. Nadalje, ukoliko se ovi troškovi odnose na arhiviranje dokumentacije onda treba biti naznačeno da je predmet arhiviranja upravo dokumentacija vezana za predmet prodaje, a što je malo vjerojatno.

Pojednostavljeno rečeno i unatoč obračunu troškova na način kako je to uređeno odredbom članka 248. Stečajnog zakona unovčenje nekretnine u stečajnom postupku ne bi trebalo biti (bitno) nepovoljnije za razlučnog vjerovnika od unovčenja u ovršnom postupku čija se pravila primjenjuju kod unovčenja nekretnina u stečajnom postupku.

Prihvaćajući stav vezan za opće troškove razlučni vjerovnik sadržajno u najvećem dijelu snosi troškove nastale provođenjem stečajnog postupka, a što nije svrha ni cilj kako unovčenja, tako i samog stečajnog postupka odnosno na razlučnog vjerovnika pada teret troškova stečajnog postupka i ostalih obveza stečajne mase. Utoliko je potpuno nejasno pravo odvojenog namirenja na način kako to propisano odredbom članka 149. Stečajnog zakona kao opće pravo razlučnog vjerovnika posebice u dijelu da bi razlučni vjerovnik imao pravo unovčenja prema odredbama članka 248. Stečajnog zakona, a tada bi vjerovnik zasigurno vrlo konzervativno obračunavao troškove koji se imaju namiriti iz iznosa ostvarenog prodajom.

Slijedom navedenog i kraj činjenice da su ostvareni žalbeni razlozi na koje žalitelj ukazuje predlaže se Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske prihvatiti žalbu razlučnog vjerovnika i ukinuti rješenje Trgovačkog suda u Splitu u točki II. 1.), III. 1.) i IV. a) njegove izreke i predmet u tom dijelu vratiti na ponovan postupak.

Z A M J E N I K
ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Dario Jukić